

[1989 ஏப்ரல் 25]

## இணைப்பு II.

417-ம் பக்கதிலுள்ள அடி குறிப்பைக் காண்க

## 1. உணவு தானியங்களின் உற்பத்தியும் கொள்முதல் கொள்கையும்

உற்பத்தியாளருக்கு ஆதாயமுள்ள விலையினையும், நுகர்வோருக்கு நியாயமான விலையினையும் உறுதிப்படுத்துவது உணவுத்துறையின் முக்கியக்கொள்கையாகும். 1988 ஆம் ஆண்டு தென்மேற்குப் பருவ மழை ஓரளவு சரியாகக் பெய்திருப்பினும் வடகிழக்குப் பருவ மழை முற்றிலும் பொய்த்து விட்டது. இதனால், நெல் உற்பத்தி செய்யப்படும் பரப்பளவும் குறைந்துள்ளது.

2. 1988 ஆம் ஆண்டு குறுவைப் பயிர் சாகுபடி செய்த பரப்பளவு குறைவாக இருப்பினும், வடிமுனை குழாய்க்கிணறு மூலம் பாசனம் செய்யக்கூடிய காவிரி டெல்டாவில் உள்ள விவசாயிகள் முன்னதாகவே நெல் பயிரிட்டனர். சாதாரணமாக, 1—10—1988 முதல் அறுவடை தொடங்க வேண்டிய குறுவைப் பயிர் 15—9—1988 முதற்கொண்டே அறுவடை செய்யப்பட்டது. 1988 ஆம் ஆண்டு குறுவையில் காவிரி டெல்டாப் பகுதிகளைத் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் முழுமையும், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரம், காட்டுமன்னார்கோவில் தாலுக்காக்களிலும் திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள முசிறி, லால்குடி, குளித்தலை, திருச்சிராப்பள்ளி, அரியலூர், உடையார்பாளையம் தாலுக்காக்களிலும் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள ஆலங்குடி, அறந்தாங்கி, ஆவுடையார் கோவில் தாலுக்காவிலும் 15—9—1988 முதல் ஏகப்போகக் கொள்முதல் செய்ய ஆணையிடப்பட்டது. அரசு கொள்முதலை முன்கூட்டியே தொடங்கியமையால் சாதாரணமாக 1—10—1988 முதல் செயற்படுத்த வேண்டிய விலைகள், மத்திய அரசின் அனுமதியுடன் 16—9—1988 முதற்கொண்டே விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டதால் அரசின் முன்கூட்டிய கொள்முதலோடு ஒருமித்து விவசாயிகள் பயனடைய முடிந்தது. 1988 ஆம் ஆண்டு குறுவையில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நெல் கொள்முதல் இலக்கு 2.73 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்கள் ஆகும். இதில் 1.91 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்கள் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது.

3. குறுவையில் அமல் செய்யப்பட்ட ஏகபோகக் கொள்முதல் 1989 ஆம் ஆண்டு சம்பாவிலும் தொடர்ந்து அமலில் உள்ளது 30—6—1989 வரை ஏகபோகக் கொள்முதல் அமலில் இருக்கும். காவிரி டெல்டாப் பகுதியில் ஏகப்போக் கொள்முதல் அமலில் இல்லாத ஏனையப் பகுதிகளிலும், செங்கற்பட்டு மற்றும் சென்னை அடங்கிய உணவு மண்டலத்தைத் தவிர ஏனைய மாவட்டங்களிலும் வழக்கம்போல் 50 விழுக்காடு வர்த்தகர்லெவி

1989 ஏப்ரல் 25]

முறை தொடர்ந்து கடைபிடிக்கப்படுகிறது. 31—3—1989 அன்றுள்ள நிலையில் 8.36 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

4. ஏகபோகக் கொள்முதல் அமலில் உள்ள இடங்களில் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களுக்கு விவசாயிகள் எடுத்து வந்து அளிக்கும் நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 35 அரசு ஊக்கத் தொகையாக வழங்குகிறது. இந்த ஊக்கத் தொகை அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட கொள்முதல் விலைகளுக்கு கூடுதலாக வழங்கப்படுகிறது.

| இரகம்.                | நெல்விலை குவிண்டாலுக்கு. |         |
|-----------------------|--------------------------|---------|
|                       | 1987-88                  | 1988-89 |
| (1)                   | (2)                      | (3)     |
|                       | (ரூபாயில்.)              |         |
| சாதாரணம் . . . . .    | 150                      | 160     |
| சன்னம் . . . . .      | 154                      | 170     |
| மிகச்சன்னம் . . . . . | 158                      | 180     |

5. 1988 ஆம் ஆண்டு குறுவளையில் ரூபாய் 5,74,76,003 ஊக்கத் தொகையாக வழங்கப்பட்டு இதன் மூலம் 1,19,481 விவசாயிகள் பயனடைந்தனர். நடப்புச் சம்பாவில் 31—3—1989 வரை ரூபாய் 28,31,00,000 ஊக்கத் தொகையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

6. நெல் உற்பத்தி அளவு குறைந்ததன் விளைவாக நுகர்பொருள் பொது விநியோகத்தை மேலும் அதிகமாக நாடவேண்டியுள்ளது. பொதுப் பங்கீட்டுக்கும் மற்றும் சத்துணவு திட்டத்திற்கும் மாதமொன்றுக்கு சராசரியாக தேவைப்படும் அரிசி 1.40 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்களாகும். அரசின் அரிசி கையிருப்பும் முன் எப்பொழுதும் இல்லாத அளவு விரைவாக குறைந்து வந்ததால், கூடுதல் ஒதுக்கீடு வேண்டி மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. 1988 ஆம் ஆண்டு, மத்திய அரசு முறைப்படியான மாதாந்திர ஒதுக்கீட்டினை 50,000 மெட்ரிக் டன்களாக கொடுத்து வந்ததோடு பிப்ரவரி மற்றும் ஏப்ரல் மாதங்களில் முன் ஒதுக்கீடாக 30,000 மெட்ரிக் டன் அரிசியையும், 15,000 மெட்ரிக் டன் மற்றும் 30,000 மெட்ரிக் டன் அரிசியை முறையே அக்டோபர் மற்றும் நவம்பர் மாதங்களுக்குக் கூடுதலாக வழங்கியது. மத்திய அரசு டிசம்பர் மாதத்தில் 80,000 மெட்ரிக் டன் அரிசியை வழங்கியுள்ளது. 1989 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1:05 இலட்சம்



[1989 ஏப்ரல் 25]

மெ.டன் அரிசியையும் வழங்கியது. ஆனால், பிப்ரவரி, மார்ச் மற்றும் ஏப்ரல் மாதங்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு 40,000 மெ. டன் அரிசியாகக் குறைத்து ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

7. இந்த மாநிலத்திற்கு மாதமொன்றுக்கு 80,000 மெ.டன் அரிசியை வழங்கவேண்டிய அவசியம் குறித்து மத்திய அரசுக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டது. இது குறித்து முதலமைச்சர் மற்றும் உணவு அமைச்சரால் முறையே பாரதப் பிரதமரிடமும், மத்திய உணவு அமைச்சரிடமும் நேரிடையாகப் பேசப்பட்டது. மாநில அரசின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மத்திய அரசு பொது விநியோகத் திற்குத் தேவையான கூடுதல் அரிசியை ஒதுக்கீடு செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

8. உள்ளூரில் செய்யப்பட்ட கொள்முதல் மற்றும் மத்திய அரசின் ஒதுக்கீடாக இந்திய உணவுக் கழகத்திடமிருந்து எடுக்கப்பட்ட அரிசி இவற்றைக்கொண்டு பொதுவிநியோகம் மற்றும் சத்துணவு திட்டத்தின் தேவைக்கேற்ப இல்லாததால் 1988 ஆம் ஆண்டு அரசு 1.66 இலட்சம் மெட்ரிக் டன் அரிசி வெளிச் சந்தையில் பஞ்சாப், அரியானா மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது.

9. அரசு தரப்பில் கொள்முதல், ஏகபோகக் கொள்முதல்பகுதிகளில் ஊக்கத் தொகை வழங்குதல், வெளிச் சந்தையில் அரிசி வாங்குதல், மத்திய அரசால் உயர்த்தப்பட்ட அரிசி விலை போன்றவற்றால் அரசின் நிதிச்சுமை அதிகமாகியுள்ளபோதிலும், அரசு பொது விநியோகத்தில் அரிசியின் விலையினை ஏற்றவில்லை.

10. வெளிச்சந்தையில் அரிசி விலை உயரும்பொழுது அரசு வெளிச்சந்தையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஈடுபடச் செய்கிறது. அதாவது, அரிசி எங்கு கிடைத்தாலும் அரிசியை வாங்கிக் கூட்டுறவு சில்லறைக்கடைகள் மூலம் நியாயமான விலைக்கு விற்கவும் அரசு ஆணையிடுகின்றது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தக்க தருணத்தில் வெளிச்சந்தை விற்பனையில் ஈடுபடுவதன் மூலம் வெளிச்சந்தை அரிசியின் விலையினை கட்டுப்படுத்த ஏதுவாகிறது.

## II, பொது விநியோகமுறை.

11. தமிழ்நாட்டில் நன்கு அமைக்கப்பட்ட மிகச் சிறந்தப் பொது விநியோகமுறை செயல்பட்டு வருகிறது. சுமார் 129 இலட்சம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு உதவும் வகையில் மாநிலத்தில் 21,134 நியாயவிலைக் கடைகள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் 17,382 நியாயவிலைக் கடைகள் ஊரகப் பகுதிகளிலும், எஞ்சியுள்ள 3,752 நியாயவிலைக் கடைகள் நகரப் பகுதிகளிலும் இயங்கி வருகின்றன.

1989 ஏப்ரல் 25]

12. மத்திய அரசால் மாதந்தோறும் இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படும் அரிசி, கோதுமை, கோதுமைப் பொருட்கள், சர்க்கரை, சமையல் எண்ணெய் மற்றும் மண்ணெண்ணெய் முதலிய அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் நியாயவிலைக் கடைகள் மூலமாகக் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு அரசு அவ்வப்போது நிர்ணயிக்கும் விலைகளிலும், அளவுகளிலும் விநியோகிக்கப்படுகின்றன.

13. பெரியவர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு 4 கிலோ மற்றும் சிறியவர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு 2 கிலோ என்ற விகிதத்தில் மாதமொன்றுக்கு 12 கிலோவிற்கு மேற்படாமல் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு அரிசி வழங்கப்படுகிறது.

14. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மொத்த வணிகராக செயல்பட்டு மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்யும் அரிசி, சர்க்கரை, சமையல் எண்ணெய் போன்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்களை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்று நியாயவிலைக்கடைகள் மூலம் வழங்குவதற்காக உதவுகிறது. இதைத்தவிர மாநில அரசின் ஒரே முகவர் அமைப்பாக அனைத்து நெல்-அரிசி கொள்முதலையும் இக்கழகமே செய்து வருகிறது. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மொத்த வணிகத்தில் மட்டும் கவனம் செலுத்தும் வகையில் அது நடத்தி வந்த நியாய விலைக் கடைகளை அதனிடமிருந்து கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற்றி அரசு ஆணைகள் வெளியிட்டது. எல்லா ஊழியர்களது பணியிடங்களை தக்க வைக்கவும் அரசு முன்வந்தது. அரசு இவ்வாறு வெளியிட்ட ஆணையை எதிர்த்து தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகப் பணியாளர்கள் உயர்நீதிமன்றத்திலும், உச்சநீதிமன்றத்திலும் வழக்குகள் பதிவு செய்தனர். இந்த வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு 1987 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள், 1 ஆம் தேதி முதல் அனைத்து நியாய விலைக் கடைகளும் கூட்டுறவுகளின் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. தற்போது மாநிலத்திலுள்ள 21,134 நியாயவிலைக் கடைகளையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களே நடத்தி வருகின்றன. இக்கடைகளை நல்ல முறையில் நடத்தி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உதவும் வகையிலும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடமிருந்து மாற்றப்பட்ட கடைகளை கண்காணிக்கும் பொருட்டும், அரசு 140 கூட்டுறவு சார் பதிவாளர் பணியிடங்களை தோற்றுவித்தது. இதைத்தவிர சென்னை நகரத்திலும், மாவட்டங்களிலும், பொதுவிநியோக முறையினை சீராக நடத்துவதற்காக கூடுதல் பணியிடங்களை அரசு அனுமதித்துள்ளது. நியாயவிலைக் கடைகளை சீராக நடத்துவதற்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அரசு 196 இலட்சம் ரூபாய் விலிம்புத் தொகையாக ( Margin Money ) வழங்கியுள்ளது.

15. 29 கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை பண்டகசாலைகளும் மற்றும் 35 பிற சங்கங்களும் முதன்மைச் சங்கங்களாக செயல்



[1989 ஏப்ரல் 25]

பட்டு அத்தியாவசியப் பண்டங்களை இந்திய உணவுக்-கழகத்திடமிருந்தும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடமிருந்தும் பெற்று உரகப் பகுதிகள் மற்றும் நகரப் பகுதிகளில் விநியோகிக்கும் பொருட்டு 21,134 நியாயவிலைக் கடைகளுக்கு வழங்குகின்றன. இவற்றில் 21,008 கடைகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளரின் ஆளுன்கயிலும், மீதமுள்ள 126 கடை ஏனைய இயக்கப் பதிவாளர்களின் ஆளுகையின் கீழும் இயங்கி வருகின்றன. அரசு நுகர்வோர் வசதிக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து மிகக் குறைந்த அளவிலேயே குடும்ப அட்டைகள் இணைக்கப்படும் நியாயவிலைக் கடைகளுக்கு ஏற்படும் இழப்பினை ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஒவ்வொரு வருவாய் கிராமத்திலும் குறைந்தது 100 குடும்ப அட்டைகள் இருந்தாலும் கூட ஒரு நியாயவிலைக் கடை திறக்கப்பட்டு உள்ளது. ஒவ்வொரு நியாயவிலைக் கடையிலும் இணைக்கப்பட்டுள்ள குடும்ப அட்டைகளின் அளவு பெர்துவர்த் ஆயிரமாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1,000 குடும்ப அட்டைகளுக்கு மேல் இணைக்கப்பட்டுள்ள நியாயவிலைக்கடைகளில் நேரிசல் ஏற்படும் என்பதால், அதனை தவிர்க்கும் பொருட்டு 1,000 குடும்ப அட்டைகளுக்கு மேல் இணைக்கப்பட்டுள்ள நியாயவிலைக் கடைகள் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது 1,000 குடும்ப அட்டைகளுக்கு மேல் இணைக்கப்பட்டுள்ள நியாயவிலைக் கடைகள் 3,093 இயங்கி வருகின்றன. சென்னை நகரத்திலும் மற்றும் சில மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் சமீப முறைத் திட்டம் அமுலில் உள்ளது. இதன்படி ஒவ்வொரு குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் 15 நாட்களுக்கொருமுறை ஒரு தேதி குறிப்பிடப்பட்டு அந்த நாளில் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. நியாயவிலைக் கடைகளில் கூட்டம் சேர்வதைத் தவிர்ப்பதற்காக இம்முறை செயல்படுத்தப்படுகிறது.

16. 1982 ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்ட குடும்ப அட்டைகள் 1988 ஆம் ஆண்டு புதுப்பிக்கப்பட்டன. 1988 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் இம்மாதிலத்தில் 119 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகள் இருந்தன. 1988 ஆம் ஆண்டு புதிய குடும்ப அட்டைகளுக்கான விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டு பரிசீலனைக்குப் பிறகு புதிய குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டன, குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை தற்போது 129 இலட்சமாக உயர்ந்துள்ளது, மாநிலத்திலுள்ள மக்கள் தொகையையும் குடும்ப அட்டைகளிலுள்ள மக்கள் தொகையையும் ஒப்பிடும்போது மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புத்துறை கூறும் மக்கள் தொகைக்கும் குடும்ப அட்டைகளிலுள்ள மக்கள் தொகைக்கும் அதிக வேறுபாடிருப்பதை காரணமாக. இதற்கு பேர்லி குடும்ப அட்டைகளும், குடும்ப அட்டைகளில் கூடுதல் நபர்களை சேர்த்துள்ளதும் காரணமாக இருக்கலாம், எனவே அனைத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும், சென்னையிலுள்ள உணவு வழங்கல் துணை ஆணையாளர்களும் போர்டுக்கால் அடிப்படையில் செயல்பட்டு அனைத்து நியாய

1989 ஏப்ரல் 25]

விலைக் கடைகளையும் தீவிரமாக கண்காணித்து போலி குடும்ப அட்டைகளை கண்டறிந்து அவைகளை நீக்குமாறு மிகக்கடுமையாக அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர். இந்த தீவிர ஆய்வு காரணமாக சென்னை நகரத்தில் மட்டும் சுமார் 80,000 போலி குடும்ப அட்டைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறே மாவட்டங்களிலும் தீவிர ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வுகள் முடிவடைந்தபின் புழக்கத்தில் உள்ள குடும்ப அட்டைகளின் எண்ணிக்கை சரியான அளவுக்கு வரும்.

17. அரசு ஒவ்வொரு நியாயவிலைக் கடைகளிலும், ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஒரு விழிப்புப் பணிக்குழுவை ஏற்படுத்தி உள்ளது. நியாயவிலைக் கடை அமைந்துள்ள பகுதியிலுள்ள முக்கிய நபர்கள், பொதுநலத் தொண்டர்கள், மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்கள், நலிந்த பிரிவினரின் பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் இந்த விழிப்புப் பணிக்குழுக்களின் அங்கத்தினர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றனர். இந்த விழிப்புப் பணிக்குழுக்களில் பெண்களுக்குக் கூட உரிய பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

18. பொது விநியோக முறையின் முக்கியத்துவம் கருதியும், மாநிலம் முழுவதிலுள்ள நுகர்வோருக்கு சமமாக அத்தியாவசிய பண்டங்களை பங்கிட்டு செய்யவும் நியாயவிலைக் கடைகளை கடுமையான கண்காணிப்பின்கீழ் வைத்து சிறு திருட்டுகளும் மற்ற முறைகேடுகளும் நடைபெறாமல் கண்காணித்தல் அவசியம். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு அனைத்து செயலாக்க அதிகாரிகளுக்கும் அரசு குறியீடுகளை நிர்ணயித்துள்ளது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு பதவியேற்றபின் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பல கிடங்குகளையும், பல்வேறு நியாயவிலை கடைகளையும் திடீர் சோதனை செய்து பொருட்குறைவு, எடை குறைவு, சில இடங்களில் கை இருப்பினையும், விலைப்பட்டியலையும் அறிவிப்பு செய்யாமை போன்ற முறைகேடுகளை கண்டு பிடித்தார். இந்த சோதனைகள் நல்ல பலனை அளித்துத் தற்போது நியாயவிலைக் கடைகளில் பொருட்கள் ஒழுங்காக கொடுக்கப்படுவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுகள் பெருமளவில் குறைந்துள்ளன.

19. நுகர்வோர் குறைகளைக் களையும் வகையில் ஒவ்வொரு நியாயவிலைக் கடையிலும் ஒரு புகார் பெட்டியும், ஒரு புகார் புத்தகமும் நுகர்வோர் தங்களது புகார்களைக் கூறவும், தங்களது ஆலோசனைகளை தெரிவிக்கவும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாநிலமற்றும் மாவட்டத் தலைநகரங்களில் பொதுமக்களின் புகார்களைப் பெறுவதற்காக கட்டுப்பாட்டு அறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உணவுப்பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத்துறை ஆணையாளர் மற்றும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பதிவாளர் அலுவலகங்களிலும் இத்தகைய கட்டுப்பாட்டு அறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வலுவலகங்களின் தொலை



[1989 ஏப்ரல் 25]

பேசி எண்கள் பத்திரிக்கைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டு மக்கள் அத் தொலைபேசி மூலம் குறைகள் ஏதாவது இருந்தால் அவற்றை பதிவு செய்ய வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

20. புதிய அமைச்சரவை பதவி ஏற்றப்பின், உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பல மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களுடன் கொள்முதலில் முன்னேற்றம், விலைக்கட்டுப்பாடு, கட்டுப்பாடு ஆணைகளை தீவிரமாக செயலாக்குதல் மற்றும் பொதுவிநியோகத்தை சீரான முறையில் நடத்துவது ஆகியவை குறித்து விவாதிக்க முடிவெடுத்தார். முதல் கூட்டம் 1989 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 5ஆம் நாளன்று திருச்சிராப்பள்ளியில் கூட்டப்பட்டு திருச்சிராப்பள்ளி, புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர், தென் ஆற்காடு, வடாற்காடு மாவட்டங்களில் மேற்கண்டவை குறித்து ஆராயப்பட்டது. இவ்வாறான ஆய்வுகள் பிற மாவட்டங்களிலும் விரைவில் நடத்தப்படும்.

21. எடைக் குறைவு, பொருட்குறைவு, அத்தியாவசியப் பொருட்கள் போதிய இருப்பு இன்மை போன்றவை நியாய விலைக் கடைகளின் மீது கூறப்படும் சில குற்றச்சாட்டுகளாகும், அரசு கண்காணிப்பு அலுவலர்களுக்கும், நியாயவிலைக் கடை பணியாளர்களுக்கும் கடைகளில் பண்டங்களின் இருப்பு மற்றும் அவற்றின் விலை ஆகியவற்றைக்கொண்ட அறிவிப்புப்பலகையை வைக்க வேண்டுமென்றும், கடைகள் உரிய நேரத்தில் திறக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் கடையிலிருந்து கடத்தப்படுவதை தடுக்க வேண்டுமென்றும், குடும்ப கார்டுதாரர்கள் வாங்காத அத்தியாவசியப் பண்டங்களை வாங்கியதாக குறியீடுகள் செய்யக்கூடாதென்றும் அரசு அறிவுரை வழங்கியுள்ளது. அவ்வாறே கடைகளில் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் தேவையான அளவு இருப்பு வைப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டுமென்றும், கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். நுகர்வோர் கட்டுப்பாடு பொருள் வாங்குவதற்கு கடைகளில் விற்கப்படாமல் தேங்கிக் கிடக்கும் கட்டுப்பாடற்ற பொருட்களை வாங்குமாறு கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது என்று நியாயவிலைக் கடைக்காரர்கள் எச்சரிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

22. உணவுப்பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத்துறை மற்றும் கூட்டுறவுத்துறை ஆகியவை தவிர குடிமைப்பொருள் காவல்துறை, தொழிலாளர் துறை, உணவுப் பிரிவு ஆய்வாளர்கள், கண்காணிப்பு மற்றும் இலஞ்ச ஒழிப்புத் துறை அதிகாரிகள் ஆகியோரும் நியாயவிலைக் கடைகளில் தீவிர சோதனை செய்து முறைகேடுகளை கண்டுபிடிக்கின்றனர். தொழிலாளர் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் நியாயவிலைக் கடைகளை ஆய்வு செய்து அங்குள்ள எடைகள் மற்றும் அளவைகளை சரிபார்க்கின்றனர்.

1989 ஏப்ரல் 25]

(i) அரிசி :

23. உள்ளூரிலேயே கொள்முதல் செய்யப்படும் நெல், ரிசி யாக பதப்படுத்தப்பட்டபின் அதன் பொருளாதாரவிலை சராசரணரகத்திற்கு கிலோ ஒன்றுக்கு 3.47 ரூபாயாகவும், சன்னரகத்திற்கு 3.60 ரூபாயாகவும். மிகச் சன்னரகத்திற்கு 3.73 ரூபாயாகவும் உள்ளது, இதன் மூலம் உள்ளூரிலேயே கொள்முதல் செய்யப்படும் நெல்-அரிசியில் வழங்கப்படும் மானியம் மிக அதிகமாக உள்ளது என அறியலாம்.

24. இந்த ஆண்டு பொங்கல் பண்டிகையை மக்கள் அனைவரும் மிகச்சிறந்த விதத்தில் கொண்டாடும் வகையில் ஒவ்வொரு குடும்ப அட்டை தாரருக்கும் ஏற்கெனவே அவர் பெறும் அரிசியுடன் 3 கிலோ அரிசி விதிகமாக பொது விநியோக முறையில் விற்கப்படும் விலையிலேயே வழங்கப்பட்டது.

25. தமிழ்ப்புத்தாண்டு, பொங்கல் தீபாவளி ஆகிய நாட்களில் ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு இலவசமாக 5 கிலோ அரிசி வழங்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. புத்தாண்டு நாளான ஏப்ரல் 14—1989-ல் இத்திட்டம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தால் 76 இலட்சம் குடும்பங்கள் பயன் பெறும்.

(ii) கோதுமையும், கோதுமைப் பொருட்களும் :

26. இம்மாநிலத்தில் பொதுப் பங்கிட்டு முறையின் கீழ் வழங்குவதற்காக மாதம் தோறும் 31,500 மெட்ரிக்டன் லெவி கோதுமையை இந்திய அரசு ஒதுக்கி வருகிறது. அந்த கோதுமை ஒதுக்கீட்டில் இந்த மாநிலம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு வழங்க எடுக்கும் அளவு 1988 ஆம் ஆண்டு சனவரியில் 11,000 டன்னி விருந்து 1989 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் 22,000 மெட்ரிக்டன் அளவாக உயர்ந்துள்ளது. சாதாரணப் பகுதிகளில் மாத மொன்றுக்கு குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 20 கிலோ கோதுமையும், மலைப் பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கு 30 கிலோவும் வழங்கப்படுகிறது. ஒரு கிலோ கோதுமை ரூ. 2.20 என்ற விலையில் விற்கப்படுகிறது. மைய அரசு ஒதுக்கீட்டின் கீழ் இம்மாநில அரசு கோதுமையை எடுக்கும் அளவு குறைவாக உள்ளதால், கோதுமையை விநியோகிக்கும் அளவு உயரவேண்டி இந்த அரசு பொருட்காட்சிகள் மூலமாகவும், திரைப்படங்கள் வாயிலாகவும் கோதுமை உணவின் முக்கியத்துவம் பற்றி மக்களிடையே பரப்புவதற்கு எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளையும் செய்துள்ளது. குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு கோதுமை தவிர, கோதுமைப் பொருட்களும் வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றிற்கு கட்டுப்பாட்டு விலையோ, வழங்குவதற்கு வரையறையோ இல்லை. நுகர்வோர்கள் இவற்றை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம் இன்றைய நிலையில் கோதுமைக்கும், கோதுமைப் பொருட்களுக்கும் விற்பனை உரிமம் தேவையில்லை.

27. தமிழ்நாட்டில் கோதுமை மாவு ஆலைகள் 44 உள்ளன. அனைத்து ஆலைகளின் கோதுமை அரவைத் திறன் மாதம் ஒன்றுக்கு 80,000 மெட்ரிக்டன் ஆகும். உபரி விளைச்சல் காரண



[1989 ஏப்ரல் 23]

மாக கோதுமை ஏராள்மாகக் கிடைப்பதால், இந்த அரசை ஆலைகளுக்கு இந்திய அரசு கோதுமை பெறும் உரிமத்திலிருந்து விலக்கு அளித்துள்ளது. இந்த கோதுமை மாவு ஆலைகள் தங்களுக்குத் தேவையான கோதுமையை வெளிச் சந்தையிலிருந்தோ அல்லது இந்திய உணவுக் கழகத்திடமிருந்தோ கொள்முதல் செய்து கொள்ளலாம்.

28. மத்திய அரசு கோதுமை கையிருப்பிற்கு உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டுமென யோசனை கூறியுள்ளது. இந்த யோசனை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(iii) சர்க்கரை :

29. மத்திய அரசு நபருக்கு 425 கிராம் வீதம் மாநிலத்திற்கு சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. மத்திய அரசு ஒதுக்கும் மாதாந்திர சர்க்கரையின் அளவு 22,547 மெட்ரிக் டன் ஆகும். நபர் ஒன்றுக்கு 500 கிராம் வீதம் இந்த அரசு 1-3-1987 முதல் சர்க்கரை வழங்கி வருகிறது. 1-1-1989 முதல் சர்க்கரையின் விலை கிலோ ரூ. 5.25 ஆகும். இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கும் சர்க்கரையின் அளவு கீழ்க்கண்ட காரணங்களால் குறைவாக உள்ளது :—

(அ) மாதம் நபர் ஒன்றுக்கு மத்திய அரசு வழங்கும் 425 கிராமுக்குப் பதிலாக 500 கிராம் வழங்குதல்.

(ஆ) குடும்ப அட்டைதாரர்கள் தவிர கல்வி நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த விடுதிகள், அநாதை இல்லங்கள், அரசு மருத்துவ மனைகள், தேசிய மாணவர் படை, தேசிய பணி முகாம்கள், போன்ற மொத்த நுகர்வோர்களுக்கு சர்க்கரை வழங்கப்படுகிறது.

(இ) இந்திய அரசு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி உள்ள மக்கட் தொகைக்குச் சரியாக சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. ஆனால் குடும்ப அட்டைகளின்படி உள்ள மக்கள் தொகை மக்கள் கணக்கெடுப்பில் காணும் புள்ளி விவரங்களை காட்டிலும், மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. குடும்ப அட்டைதாரர்கள், மொத்த நுகர்வோர்கள் ஆகியோர்களினதேவைகளை நிறைவு செய்ய குறைந்தது 30,000 மெட்ரிக் டன் சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்வது அவசியமாகும். ஆனால் தற்போது இந்திய அரசு மாதம் தோறும் ஒதுக்கீடு செய்துவரும் சர்க்கரை தேவையான ஒதுக்கீட்டிலிருந்து 7,500 மெட்ரிக் டன் குறைவாக உள்ளது. 1989 ஆம் ஆண்டின் பொங்கல் சமயத்தில்  $\frac{1}{2}$  கிலோ கூடுதல் சர்க்கரை வழங்கப்பட்டது.

(iv) மண்ணெண்ணை :

30. 1979-ல் இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட மண்ணெண்ணை அளவு குறைக்கப்பட்டதால், மண்ணெண்ணை

1989 ஏப்ரல் 25]

விநியோகத்தில் கண்டிப்பான வழிமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. நான்கு முக்கியமான எண்ணெய் கம்பெனிகள் மூலமாக, கோடைக் காலம், மழைக் காலம் மற்றும் குளிர் காலத்திற்கு மென ஆண்டுக்கு மூன்று பிரிவுகளாக மத்திய அரசு இம்மாநிலத்திற்கு மண்ணெண்ணை ஒதுக்கீடு செய்கிறது. கடந்த 1988-89 ஆம் ஆண்டு ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அளவுகள் பின்வருமாறு:—

காலம்.

மாத ஒதுக்கீடு.

கோடைக்காலம்

.. (மார்ச் முதல் ஜூன் வரை)  
58,865 கிலோ லிட்டர்கள்.

மழைக்காலம்

.. (ஜூலை முதல் அக்டோபர் வரை)  
61,738 கிலோ லிட்டர்கள்.

குளிர்காலம்

.. (நவம்பர் முதல் பிப்ரவரி வரை)  
68,477 கிலோ லிட்டர்கள்.

1989 ஆம் ஆண்டு மார்ச் தொடங்கி ஜூன் மாதம் முடிவடையும் கோடைக்காலத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு மத்திய அரசு சுமார் 61,280 கி. லிட்டர் மண்ணெண்ணை ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. இவ்வாறு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட மண்ணெண்ணை உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை ஆணையாளரால் சென்னை நகரத்துக்கும், மாவட்டங்களுக்கும் குடும்ப அட்டைகளுக்கு வழங்குவதற்காகவும், மொத்த விற்பனையாளர்களுக்கும் மிச்சம் ஏதுமின்றி மறு ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. நான்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் 11 தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழக அலகுகளையும் சேர்த்து இம்மாநிலத்தில் 500 மொத்த மண்ணெண்ணை விற்பனையாளர்கள் உள்ளனர். மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட மண்ணெண்ணையை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாவட்டத்தில் உள்ள மொத்த விற்பனையாளர்களுக்கு மறு ஒதுக்கீடு செய்கிறார்கள். அதன்பின் அம் மொத்த விற்பனையாளர்கள் ஒவ்வொரு நியாயவிலைக் கடைக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள குடும்ப அட்டைகளின் அடிப்படையில் மண்ணெண்ணையை விநியோகிக்கின்றனர்.

31. குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு சென்னை நகர் மற்றும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் மற்றும் மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் உள்ள குடும்ப அட்டைகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 10 லிட்டர் மண்ணெண்ணையும், நகராட்சிப் பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு 6 லிட்டர் மண்ணெண்ணையும், நகரப் பஞ்சாயத்துக்கும் மற்றும் நகரியங்களில் மாதம் ஒன்றுக்கு 5 லிட்டர் மண்ணெண்ணையும் மற்றைய கிராமப் பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு 3 லிட்டர் மண்ணெண்ணையும் வழங்கப்படுகிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் மாவட்டத் தலைநகர் மற்றும் நகராட்சிகளில் ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு



[1989 ஏப்ரல் 25]

மாதம் ஒன்றுக்கு 15 லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும், நகரப் பஞ்சாயத்து மற்றும் நகரியங்களில் மாதம் ஒன்றுக்கு 10 லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும், மற்றைய கிராமப் பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு 5 லிட்டர் மண்ணெண்ணெயும் வழங்கப்படுகிறது.

32. சென்னை நகரில் உள்ள குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு 1 லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் ரூ. 2.27-க்கு விற்கப்படுகிறது. மற்றைய இடங்களில் எண்ணெய் கம்பெனிகள் அமைந்துள்ள இடங்களின் தாரத்தைப் பொறுத்து ரூ. 2.27 முதல் 2.53 வரை லிட்டர் ஒன்றுக்கு விற்கப்படுகிறது. சென்னை நகரில் தொழிற்சாலைகளுக்கு வழங்கப்படும் ஒரு லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் விலை ரூ. 3.41 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

33. சென்னை நகரில் ஒரு நாளைக்கு 100 லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் வீதம் அதிகபட்சம் ஒரு மாதத்தில் 25 நாட்களுக்கும் மாவட்டங்களில் ஒரு நாளைக்கு 50 லிட்டர் வீதம் அதிகபட்சம் 25 நாட்களுக்கும், குடும்ப அட்டைகளுக்கு பொது விநியோக விலைகளில் விற்பனை செய்வதற்காக 2,833 கை வண்டிக்காரர்களுக்கும் மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. பொதுவிநியோக முறையில் குடும்ப அட்டைகளுக்கு வழங்கப்படும் மண்ணெண்ணெயை விட அதிகம் தேவையப்படுபவர்கள் இக்கை வண்டிக்காரர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

34. கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தவிர 1,872 தனியார் சில்லறை விற்பனையாளர்களும், இம்மண்ணெண்ணெய் விற்பனையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்கள் அவர்களது பகுதிகளில் உள்ள குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் செய்கின்றனர். இச்சில்லறை விற்பனையாளர்களுக்கு 500 குடும்ப அட்டைகளுக்கு மிகாமல் குடும்ப அட்டைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

(V) சமையல் எண்ணெய் :

35. மத்திய அரசு இம்மாதிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் சமையல் எண்ணெய் அளவு மாதாமாதம் வேறுபடுகிறது. எனவே, மத்திய அரசின் ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்து குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு வழங்கப்படும் சமையல் எண்ணெயின் அளவும் வேறுபடுகிறது. அரசு வர்த்தக கழகம் மூலம் சமையல் எண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம், அரசு வர்த்தக கழகத்திடமிருந்து சமையல் எண்ணெயினை எடுத்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நியாய விலைக்கீட்களின் மூலம் உதிரி பாமோலின் எண்ணெயா விற்பனை செய்வதற்காக வழங்குகிறது. நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக பையில் அடைக்கப்பட்ட எண்ணெயாகவும், டின்னிலடைக்கப்பட்ட எண்ணெயாகவும் வழங்குவதற்காக மைய அரசு இந்நிதிஸ்தான் தாவர எண்ணெய் கழகம் மற்றும் தமிழ்நாடு

1989 ஏப்ரல் 25]

கூட்டுறவு எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தியாளர் இணையம் ஆகியவைகளுக்கு தனித்தனியாக ஒதுக்கீடு செய்கிறது.

36. தற்போது மத்திய அரசு மாதம் ஒன்றுக்கு ஏறக்குறைய 2,000 மெ. டன்கள் எண்ணெய் உதிரிப் பாமோலினாக வழங்குவதற்காகவும் 1,600 மெ. டன்கள் எண்ணெயை பையில் மற்றும் டின்னிலடைக்கப்பட்ட எண்ணெயாக வழங்குவதற்காகவும் ஒதுக்கீடு செய்கிறது.

37. ஒவ்வொரு குடும்ப அட்டைக்கும் மாதமொன்றுக்கு ஒரு கிலோ சமையல் எண்ணெய் வழங்க வேண்டுமானால் கூட ஏறக்குறைய 13,000 மெ. டன்கள் சமையல் எண்ணெய் இம் மாநிலத்திற்கு மாதமொன்றுக்கு தேவைப்படுகிறது. சமையல் எண்ணெய் ஒதுக்கீடு படிப்படியாக குறைக்கப்பட்டு வருவது மத்திய அரசுக்கு சுட்டிக் காட்டப்பட்டு அதிக அளவு எண்ணெயினை இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்குமாறு மத்திய அரசு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

38. ஒரு கிலோ உதிரிப் பாமோலின் எண்ணெயின் விலை ரூ. 16.25, ஒரு கிலோ பையில் அடைக்கப்பட்ட எண்ணெயின் விலை சென்னையில் ரூ. 17.20-ம் மற்றைய மாவட்டங்களில் ரூ. 17.50-ம் ஆகும். 2 கிலோ பாமோலின் டின்னின் விலை சென்னையில் ரூ. 37.90-ம் மற்றைய மாவட்டத் தலை நகரங்களில் ரூ. 38.50-ம் ஆகும்.

### III. விலைவாசி நிலைமை :

39. தென்மேற்கு பருவ காலத்தில் போதுமான மழை பெய்ததன் காரணமாக சிறு தானியங்கள், துவரம் பருப்பு, நிலக்கடலை ஆகிய மானாவாரி பயிர்களின் விளைச்சல் இயல்பாக இருந்தது. அதன் பயனாக இந்தப் பயிர்களின் விலைகள் நிலையாகவோ, அல்லது விலை குறைந்தோ காணப்பட்டது. மாறாக, வடகிழக்கு பருவமழை பெய்த்ததன் காரணமாக நெல் மற்றும் சிறுதானியங்கள் போன்ற முக்கியப் பயிர்களின் விளைச்சல் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டது. உணவு தானியங்களின் விலை உயர்வு வாயிலாகவே நன்கு புலனாகும்.

#### (i) அரிசி :

40. 29-3-1989 வார முடிவில், புழுங்கல் அரிசி, பச்சரிசி ஆகியவற்றின் மாநில சராசரி சில்லறை விலை 1 சதவீதம் முதல் 4 சதவீதம் வரை குறைந்து காணப்பட்டது. 1989 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்களில் புழுங்கல் அரிசி சன்னரகத்தில் மாநில சராசரி சில்லறை விலை வெளிச் சந்தையில் 1 கிலோ ரூ. 4.81 இருந்தது. இது பிப்ரவரி 1989 விலையைக் காட்டிலும், 4.2 சதவீதம் குறைவாகும். இதே காலத்தில் விலைகள் ஒப்பிடும்போது புழுங்கல்



[1989 ஏப்ரல் 25]

அரிசி சர்தா ரகம் 1 கிலோ விலை ரூ. 4.49-ல் இருந்து 4.50-க்கு அதிகரித்து காணப்பட்டது. 1989 மார்ச்சு மாதம் கடைசி வார இறுதியில் பச்சரிசியின் சன்னரகம் மற்றும் சாதா ரகங்களின் விலைகள் 3.6 சதவீதம் முதல் 0.9 சதவீதம்வரை குறைந்துள்ளது.

41. வெளிச் சந்தையில் நிலவும் அரிசியின் விலையை விட குறைந்த விலையில் அரிசியைவிற்பதற்கு எங்கெங்கு தேவையுள்ளதோ அவ்விடங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விற்பனை செய்து விலையை கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இயற்கையான இடர்ப்பாடுகளின் இடையிலும் வெளிச் சந்தையில் அரிசியின் விலை உயர்வு கட்டுப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(ii) சிறு தானியங்கள் :

42. வடகிழக்குப் பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாக, சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற சிறுதானியங்களின் விலைகள் சென்ற மாதத்தைவிட 1989 ஆம் ஆண்டு, மார்ச் மாதத்தில் 3 சதவீதம் முதல் 4 சதவீதம் வரையில் ஓரளவு உயர்ந்துள்ளது.

(iii) பருப்பு வகைகள் :

43. பொதுவாக பருப்பு உற்பத்தியில் தமிழகம் ஒரு பற்றாக்குறை மாநிலம் ஆகும். மாநிலத்தில் உள்ள அங்காடிகளுக்கு இடையே ஏற்படும் போட்டிச் சூழ்நிலையின் காரணமாகவும், குறிப்பாக உத்திரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், இராஜஸ்தான், ஆந்திரப் பிரதேசம் போன்ற பருப்பு விளையும் இடங்களில் நிலவும் விலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், நம் மாநிலத்தில் பருப்பு வகைகளின் விலை குறைந்தோ அல்லது அதிகரித்தோ காணப்படுகிறது.

44. 1989 ஆம் ஆண்டு, மார்ச்சில், பாசிப்பருப்பைத் தவிர அனைத்து பருப்பு வகைகளின் விலைகள் 0.3 சதவீதம் முதல் 12 சதவீதம் வரை குறைந்து உள்ளது. சென்ற ஆண்டு மார்ச் 1988 உடன் இந்த ஆண்டு மார்ச் 1989 விலையோடு ஒப்பிடும் போது துவரம்பருப்பின் மாநில சராசரி விலை ரூ. 11.58 இருந்து ரூ. 9.52 ஆக குறைந்துள்ளது. இது 17 சதவீதம் குறைவாகும். உளுத்தம்பருப்பு ரூ. 10.38 (பிப்ரவரி 1989) இருந்து ரூ. 9.62 (மார்ச் 1989) ஆகக் குறைந்துள்ளது. கடலைப் பருப்பு ரூ. 11.21 (பிப்ரவரி 1989) இருந்து ரூ. 9.91 (மார்ச் 1989) ஆக நிலவுகிறது. ஆனால் பாசிப்பருப்பின் விலை 1989 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் 0.5 சதவீதம் வரை உயர்ந்துள்ளது. துவரம்பருப்பைத் தவிர அனைத்து ரக பருப்பு வகைகளின் விலைகள் 1988 மார்ச் திங்களுடன் ஒப்பிடும்போது ஏறுமுகமாகவே உள்ளது.

(iv) கமையல் எண்ணெய் :

45. கடலை எண்ணெய் உற்பத்தியில் தமிழ்நாடு ஓரளவிற்கு உபரி மாநிலம் ஆகும். நமது மாநிலத்திலும் குஜராத், ஆந்திர

1989 ஏப்ரல், 25]

பிரதேசம், மகாராஷ்டிரா ஆகிய மாநிலங்களிலும் தென் மேற்குப் பருவ மழை இயல்பாகப் பெய்ததன் காரணமாக 1988 ஆம் ஆண்டு, மார்ச்சில் ரூ. 22.64 ஆக நிலவிய கடலை எண்ணெய் விலை 1989 ஆம் ஆண்டு, மார்ச்சில் ரூ. 19.19 ஆகக் குறைந்துள்ளது. நல்லெண்ணெயின் விலை 1988 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் ரூ. 25.40 ஆக இருந்து 1989 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் ரூ. 22.29 ஆகக் குறைந்துள்ளது.

46. தமிழ்நாட்டில் தேங்காய் எண்ணெயின் தேவையைக் கேரளாவிலிருந்து வரும் வரத்தைப் பொறுத்தே நிர்ணயிக்க வேண்டியுள்ளது. தேங்காய் கொப்பரை குறைந்த விலையில் கேரளாவிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வருவதாலும், வரத்து அதிகரித்திருப்பதன் காரணமாகவும் தேங்காய் எண்ணெய் விலை குறைவதற்குக் காரணமாகியுள்ளது. 1988 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் ரூ. 39.66 ஆகவும் 1989 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் ரூ. 38.49 ஆகவும் நிலவிய தேங்காய் எண்ணெய் விலை 1989 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் ரூ. 34.44 ஆகக் குறைந்துள்ளது.

(v) சர்க்கரை :

47. வெளிச் சந்தையில் விற்கப்படும் சர்க்கரையின் விலைவாசி நிலவரம் ஒவ்வொரு மாதமும் மத்திய அரசு வெளிச் சந்தையின் விற்பனைக்காக ஒதுக்கும் சர்க்கரையின் அளவைப் பொறுத்தே அமைகிறது. வெளிச் சந்தையின் சர்க்கரை போதுமான அளவு இருப்பதாலும், பொது விநியோக அமைப்பின் மூலம் அரசு நிர்ணயித்த விலையில் சர்க்கரையை விநியோகிப்பதாலும் சர்க்கரையின் விலை சீராகப் பராமரிப்பதற்கு வழி கோலப்பட்டுள்ளது. 1989 ஆம் ஆண்டு, மார்ச்சில் சர்க்கரையின் சராசரி விலை 8.5 சதவீதம் வரை உயர்ந்துள்ளது.

(vi) விலைக் கட்டுப்பாடு :

48. மாநில உணவு வழங்கல் துறையும், தமிழக அரசும் தொடர்ந்து வெளிச் சந்தையில் மிகவும் இன்றியமையாத பொருட்களின் விலைகளில் ஏற்படும் மாறுதல்களை உன்விப்பதாக கண்காணித்து வருகின்றன. அனைத்து இன்றியமையாத பொருட்களின் விலைகள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைப்பதற்குப் பல்வேறு சட்டங்கள் மற்றும் இதர கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளின் கீழ் நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(IV) முக்கியமான நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டங்களை அமல்படுத்துதல்.

49. இன்றியமையாத பொருட்கள் சட்டம் மற்றும் அவற்றின் கீழ் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை தமிழக அரசு கண்டிப்பாக அமல்படுத்தி வருகிறது. உணவுப் பொருள் வழங்கல், குற்றப் புலனாய்வுத் துறை, காவல்துறை துறை



[1989 ஏப்ரல் 25]

தலைவரின் கீழ் இயங்கி வந்தது. 1986 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் காவல் துறைத் தலைவரின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்தது. இது தவிர இச்சட்டத்தை உணவுப் பொருள் வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறையும் செயல்படுத்தி வருகிறது. 1988 ஆம் ஆண்டு, ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரையிலான காலத்தில் 8,698 திடீர் சோதனைகள் நடத்தப்பட்டது. அவ்வமயம் ரூ. 487.89 இலட்சங்கள் மதிப்புள்ள பொருட்கள் கைப்பற்றப்பட்டுள்ளன. மேலும் ரூ. 171.76 இலட்சங்கள் மதிப்புள்ள பொருட்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதே காலத்தில் இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டம் மற்றும் அதன் கீழ்மேலியிடப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளின்கீழ் 5,195 நேர்வுகள் Cases கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. 849 நேர்வுகளில் குற்ற வழக்கு தொடரப்பட்டுள்ளது.

50. உணவு கலப்பட தடுப்பு சட்டத்தை அமல்படுத்தும் பொறுப்பை ஒமியோபதி, சித்த மருத்துவம் மற்றும் மக்கள் நல்வசதித் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் 7 உணவு பகுப்பாய்வு சோதனைக் கூடங்கள் இயங்கி வருகின்றன. 1988 ஆம் ஆண்டு சனவரி முதல் டிசம்பர் வரையிலான காலத்தில் 16,057 சட்ட பூர்வ மாதிரிகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் 1,331 மாதிரிகளில் கலப்படம் செய்யப்பட்டுள்ளதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதே காலத்தில் 397 இனங்களில் குற்ற வழக்குத் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதே காலத்தில் ரூ. 1.25 இலட்சத்திற்கு அபராதம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

51. தரங்கள், நிர்ணய எடைகள் மற்றும் அளவைகள் சட்டம் தமிழ்நாடு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் சட்டம் ஆகியவற்றை தொழிலாளர் மற்றும் வேலை வாய்ப்புத் துறை அமல்படுத்தும் பொறுப்பை மேற்கொண்டு வருகின்றது. எடைகள் மற்றும் அளவைகள் கட்டுப்பாட்டாளருக்கு 18 தொழிலாளர் ஆய்வாளர்களும், இதர களப் பணியாளர்களும் உதவியாகச் செயல்பட்டு வருகின்றனர். 1988 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரையிலான காலத்தில் தரங்கள், நிர்ணய எடைகள் மற்றும் அளவைகள் (பொட்டலப் பொருட்கள்) விதிகள், 1977-ன் கீழ் 1,461 இனங்களில் குற்ற வழக்குத் தொடர அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு எடைகள் மற்றும் அளவைகள் சட்டம் (அமல்) 1958-ன் கீழ் 16,561 இனங்களில் குற்ற வழக்குத் தொடர அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில், மேற்கூறிய சட்டங்களின் கீழ் முறையே 12,460 மற்றும், 4,13,097 ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் இதே காலத்தில் மேற்கொண்ட சட்டங்களின் கீழ் முறையே ரூ. 2.13 இலட்சங்கள் மற்றும் ரூ. 19.36 இலட்சங்கள் அபராதத் தொகை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

52. இத்தகைய சட்டங்கள் அமல்படுத்துதல் தொடர்பாக கூட்டுறவு, உணவு மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்புத் துறை தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறது.

1989 ஏப்ரல், 25]

#### V. நுகர்வோர் பாதுகாப்பு :

53. நுகர்வோர்களது நலனை பேணிக் காக்கவும், அதன் பொருட்டு நுகர்வோர்கள் குழுக்கள் மற்றும் நுகர்வோர் குறைகளையும், அமைப்புகளை அமைப்பதற்கு வழிவகை செய்யும் பொருட்டும் மைய அரசு 1986 ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இயற்றியுள்ளது. இந்த 1986 ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் முதல்படியாக தமிழ்நாடு அரசு இச்சட்டத்தின் விதி 7 (1) இன் கீழ் மாநில நுகர்வோர் பாதுகாப்புக் குழு (State Consumer-Protection Council) வினை அமைத்தது, இக்குழு இதுவரை இரண்டு கூட்டங்களை நடத்தியுள்ளது. நுகர்வோர்களது நலனைப் பாதுகாக்க இக்குழு சிறந்த ஆலோசனைகளைக் கூறியுள்ளது. இக்குழுவில் மாநில மற்றும் மைய அரசின் அதிகாரிகள், பொதுத் துறை நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள், வணிகம், பொது மக்கள், சட்டப் பேரவை மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோருக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

54. இச்சட்டம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு மாவட்ட நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் மன்றம் District Consumer Disputes Redressal Forums மற்றும் மாநில அளவில் ஒரு மாநில நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் ஆணையம் State Consumer Disputes Redressal Commission ஆகிய அமைப்புக்களை அமைப்பதற்கு வழிவகை செய்கிறது. எனினும், இந்த அரசு சென்னை நகரில் ஒரு மாநில நுகர்வோர் குறை தீர்க்கும் ஆணையத்தையும், ஆறு மாவட்ட நுகர்வோர் குறைதீர்க்கும் மன்றங்களை சென்னை, சேலம், கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை மற்றும் மதுரை ஆகிய நகரங்களில் அமைத்து அருகில் உள்ள மாவட்டங்களை அதிகார வரம்பிற்கு உட்படுத்தியும் செயல்படுத்த முடிவு செய்துள்ளது.

55. நுகர்வோர்களை பயிற்றுவிப்பதன் தேவையினை உணர்ந்த இந்த அரசு இதுவரை மாநில அளவிலான கருத்தரங்குகள் Seminars மற்றும் மாவட்ட அளவிலான கருத்தரங்குகளை நடத்தியுள்ளது, 1987 ஆம் ஆண்டு, மார்ச்சில் சென்னையிலும், 1988 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் திருச்சியிலும், 1989 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் மதுரையிலும் ஒன்றுமாக இதுவரை மூன்று மாநில அளவிலான கருத்தரங்குகளை இந்த அரசு நடத்தியுள்ளது. மேலும் 1987 ஆம் ஆண்டில் கோயம்புத்தூர் மற்றும் மதுரையிலும் இரண்டு மாவட்ட அளவிலான கருத்தரங்குகளையும் அரசு நடத்தியுள்ளது.

56. நுகர்வோர் பாதுகாப்பு குறித்த விவரங்களை பள்ளி செல்லும் குழந்தைகளுக்கு எடுத்துக் கூறும் வண்ணம் ஐந்தாம் வகுப்பு பாடப் புத்தகத்தில் இது குறித்த பாடம் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் 1989-90 கல்வி ஆண்டில் இதேபோன்ற ஒரு பாடம் ஒன்பதாம் வகுப்பு பாடப்புத்தகத்தில் சேர்க்கப்பட உள்ளது.



[1989 ஏப்ரல், 25]

57. தன்னியலாய் செயல்படும் நுகர்வோர் அமைப்புக்கள் மற்றும் தனி நபர்கள் ஆகியோர் நுகர்வோர் நலனை பாதுகாத்த பெரும் முயற்சி மேற்கொண்டு பணி ஆற்றி வருகின்றனர். அவர்களது முயற்சியைப் பாராட்டவும், அவர்களை ஊக்குவிக்கவும், மைய-அரசு தேசிய விருதுகளை (National Awards) தனித்தனியே தன்னியலாய் செயல்படும் நுகர்வோர் அமைப்புகளுக்கும் (Voluntary Consumer Organisations) நுகர்வோர் நலனில் பெரும் பங்கு ஆற்றி வரும் இளைஞர்களுக்கும் (Youth) ஒவ்வொரு ஆண்டும் வழங்குகிறது. இவ்வாறே மாநில இளைஞர் விருது (State Youth award) ஒன்றை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலும் தன்னியலாய் செயல்படும் நுகர்வோர் அமைப்புக்கள் பயிற்சி முகாம்கள், கருத்தரங்குகள் போன்றவற்றை நடத்த அரசு நிதி உதவி அளிக்கின்றது. மேலே கூறப்பட்டுள்ள பல்வேறு வகையான நடவடிக்கைகள் தற்போது முக்கியத்துவம் பெற்று வரும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு இயக்கத்தை மேலும் மேம்படுத்தும் என்று கருதப்படுகிறது.

#### VI. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் :

58. தமிழக அரசுக்கு முழுவதும் சொந்தமான தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம், நெல் கொள்முதல் செய்தல், கொள்முதல் செய்த நெல்லை அரிசியாக்குதல், அதை கிடங்குகளில் சேமித்து வைத்து மற்றும் இன்றியமையாப் பொருட்களை பொது விநியோகத்திற்கு வழங்குதல் ஆகிய பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளது, இக்கழகத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனம் ரூபாய் 30 கோடியாகவும், செலுத்தப்பட்ட பங்கு மூலதனத் தொகை ரூபாய் 21.74 கோடியாகவும் உள்ளது.

59. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம், குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கான அரிசியை விநியோகம் செய்வதற்காக நெல் மற்றும் அரிசியை தமிழக அரசின் தனி முகவராகயிருந்து நேரடிக் கொள்முதல் செய்கிறது. 1989 ஆம் ஆண்டு சம்பா பருவத்தில் 31-3-1989 வரை இக்கழகம், 8.36 இலட்சம் மெ. டன்கள் நெல் கொள்முதல் செய்துள்ளது. இதற்கென இக்கழகம் 600 நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்களை நிறுவியுள்ளது.

60. இக்கழகம் இதுவரையிலும் 109 இடங்களில் நவீன அரிசி ஆலை வளாகங்களையும் சேர்த்து 5.09 இலட்சம் மெ. டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்குகளை நிறுவியுள்ளது, மேலும் ரூபாய் 183.30 இலட்ச மதிப்பீட்டில் 9 இடங்களில் 34,200 மெ. டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்குகள் நிறுவ முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்பணிகள் 1989 ஆம் ஆண்டு மே-ஜூன் திங்களுக்குள் முடிக்கப்பட்டு விடும், நிதி பற்றாக்குறைவினால் 1988-89 ஆம் ஆண்டு புதிதாக சேமிப்புக் கிடங்குகள் கட்டப்படவில்லை. வரும் நடப்பு ஆண்டான 1989-90-ல் கழகம் மாநில ஒருங்கிணைப்பு குழுவின்

1989 ஏப்ரல், 25]

**State Level Co-ordination Committee** இசைவுடன் 30,000 மெ. டன்கள் கொள்ளள்வு கொண்ட சேமிப்பு கிடங்குகள் நிறுவ திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

61. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு ஆண்டு கொண்டுக்கு 2.50 இலட்சம் டன்கள் நெல்லை அரவை செய்யும் திறன் கொண்ட 16 நவீன அரிசி ஆலைகள் சொந்தமாக உள்ளது. ஏழாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் ரூபாய் 750 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் மாநிலத்தில் 6 நவீன அரிசி ஆலைகள் அமைக்க திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. இவைகளில், போளூர்: நெய்வேலி மற்றும் மானாமதுரை முதலிய இடங்களில் ஏற்படுத்தியுள்ள மூன்று நவீன அரிசி ஆலைகள் முடியும் தருவாயில் உள்ளன. எருக்கூரில் தற்போதுள்ள நவீன அரிசி ஆலை வளாகத்தில் கூடுதல் பிரிவாக நான்காவது ஆலைக்கான வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மீதமுள்ள இரண்டு நவீன அரிசி ஆலைகள் அமைக்கும் பணி இன்னும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு: சொந்தமான கடச்சனேந்தல் மற்றும் தாழையூத்து முதலிய இடங்களில் அமைந்துள்ள நவீன அரிசி ஆலைகளில் அரவைத் திறனை மாதத்திற்கு 1,600 மெ. டன்களிலிருந்து 2,500 மெ. டன்களுக்கு உயர்த்தும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. அந்த வேலையும் முடியும் தருவாயிலுள்ளது.

62. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளின் நலன் கருதி கொள்முதலுக்காக ஒவ்வொரு வருடமும் சுமார் 600-க்கும் மேற்பட்ட நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் செயல்பட்டு வருகிறது. நவீன வசதிகள் கொண்ட ரூபாய் 40 இலட்சம் செலவில் 20 நிரந்தர நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் கடந்த 4 ஆண்டுகளில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் 1989-90 ஆம் நிதியாண்டில் 30 நிரந்தர நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் அரசு திட்டப் பணி திட்டங்களின் மூலம் 50 விழுக்காடு நிதியுதவியுடன் ரூபாய் 60 இலட்சம் மொத்த மதிப்பீட்டில் கட்டப்படவுள்ளன.

## VII. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் :

63. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் 1957 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டு, 1958-59 ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் விவசாய விளை பொருட்கள், விதைகள், உரங்கள், விவசாய சாதனங்கள் மற்றும் அறிவிப்பு செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு அறிவியல் ரீதியான சேமிப்பு வசதியுடன் கூடிய சேமிப்புக் கிடங்கு வசதியை அளிக்கிறது.

64. இந்நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனத் தொகை தற்போதிருந்த ரூ. 600 இலட்சத்திலிருந்து ரூ. 800 இலட்சங்களாக மைய அரசால் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு



சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தின் பங்கு மூலதனத்தொகை 50 : 50 என்ற விகிதத்தில் மாநில அரசாலும், மத்திய சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தாலும் செலுத்தப்படுகிறது. 1988 ஆம் ஆண்டு மார்ச், திங்கள் 31 ஆம் நாள் முடிய இந்நிறுவனத்தின் செலுத்தப் பட்ட பங்கு மூலதனத் தொகை ரூ. 5.91 கோடியாகும்.

65. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் (1985-86 முதல் 1989-90 வரை) ரூ. 12.86 கோடி செலவில் இரண்டு இலட்சம் மெ. டன்கள் கொள்ளளவு கொண்ட கூடுதல் சேமிப்பு வசதியை ஏற்படுத்த இந்நிறுவனம் திட்டமிட்டது. 1988-89 ஆம் ஆண்டு இந்நிறுவனம் 7 இடங்களில் 5 கிடங்குகள் மற்றும் 5 சிமெண்டு சேமிப்பிடமும் கொண்ட 13,800 மெ. டன். கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்பு வசதிகளை ரூ. 54.00 இலட்சம் செலவில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனையும் சேர்த்து இந்நிறுவனத்தின் இலக்கான 2,00,000 மெ. டன் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

66. இந்நிறுவனம் ஏற்கெனவே சேமிப்புக் கிடங்குகளில் பயன்பாட்டு அளவினை உயர்த்தவும், நிறுவனத்தின் வணிகத்தைப் பெருக்கவும் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்யப் பட்டு வரும் நெல்லினை தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வரணிபக் கழகம் அங்குள்ள சேமிப்பு கிடங்குகளில் பிப்ரவரி 1989 முதல் சேமித்து வருகின்றது.

1989 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 31 ஆம் நாளில், 5,99,490 மெ. டன் கொள்ளளவு கொண்ட சேமிப்புக் கிடங்குகளில் (50 சதவீதம் வாடகைக் கிடங்குகள் உட்பட) பயன்படுத்தப் படும் அளவு 2,98,914 மெ. டன்னாக இருந்தது.

67. இந்நிறுவனம் தொடர்ந்து நிலையான இலாபம் ஈட்டி வருகிறது. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் இந்நிறுவனம் ஈட்டியுள்ள இலாபம் பின்வருமாறு :—

| ஆண்டு   | இலாபம்,<br>(ரூபாய்<br>இலட்சத்தில்.) |
|---------|-------------------------------------|
| 1983—84 | .. 100.10                           |
| 1984—85 | .. 125.23                           |
| 1985—86 | .. 183.84                           |
| 1986—87 | .. 224.52                           |
| 1987—88 | .. 204.40                           |

68. பணியாளர் நலன் பேணும் திட்டங்களின் கீழ் சேமிப்புக் கிடங்கு மேலாளர்கள், துணை மேலாளர்கள், அடிப்படை

1989 ஏப்ரல், 25]

ஊழியர்கள், காவலர்கள் போன்றோர்களுக்காக 34 மையங்களில் ரூ. 83.18 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் இந்நிறுவனத்தால் குடியிருப்புத் தொகுதிகள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

69. இந்நிறுவனம் 1989—90 ஆம் ஆண்டில் சென்னை கோயம்பேடு அங்காடிப் பகுதியிலும், திண்டுக்கல்லிலும் குளிர் பதன சேமிப்புக் கிடங்குகளையும் சென்னையில் பார ஊர்தி நிறுத்துமிடமும் கட்ட உத்தேசித்துள்ளது.

70. இந்நிறுவனம் பூச்சி ஒழிப்புப் பணியின் கீழ் சேமிப்பு கிடங்குகள் தவிர ஏனைய இடங்களில் பூச்சி ஒழிப்புத் திட்டங்களை செயல்படுத்தவும் தொடங்கியுள்ளது. இதனைத் தவிர, கிராம அளவில் விவசாயிகள் பயனடைய விரிவாக்கத் திட்டம் ஒன்றையும் செயல்படுத்தி வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகள் பயனடைய விவசாய விளை பொருட்களை அறிவியல் ரீதியாக சேமிக்கவும், உணவு தானியங்களை ஈரம், பறவைகள், வண்டுகள், பூச்சிகள் இவற்றால் ஏற்படும் சேமிப்பு இழப்பினை தடுக்கவும் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இதில் பங்கு பெறும் விவசாயிகளுக்கு உலோகக் கூடைகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இந்த உலோகக் கூடையின் செலவில் 25 விழுக்காட்டினை மாநில அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

71. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனத்தின் மேலாண்மை இயக்குநரைச் செயலாளராகக் கொண்ட மாநில சேமிப்புக் கிடங்கு கட்டமைப்பு ஒருங்கிணைப்புக் குழு மாநிலத்தில் வெவ்வேறு நிறுவனங்களின் கீழ் இயங்கும் சேமிப்பு கிடங்குகளின் அமைப்பு ஆகியவற்றையும் மாநிலத்தின் கிடங்குத் தேவையையும் கருத்தில் கொண்டு இந்திய உணவுக் கழகம், மத்திய சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம், தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம், கூட்டுறவுத் துறை, இயக்குநர் (சர்க்கரை) ஆகியவற்றின் புதிய சேமிப்புக் கிடங்குகள் கட்டுமானத் திட்டங்களை செயல்படுத்த ஒப்புதல் வழங்குகிறது. இந்த ஒருங்கிணைப்புக் குழு ஒருங்கு இணைப்பின்றியும், அவசரமான முறையில் கட்டப்படும் கிடங்குகளினால், ஏற்பட்டுள்ள உபரி கொள்திறன், கொள்திறன் முழு அளவுக்குப் பயன்படுத்தப்படாமை, இது போன்ற கிடங்குகளைக் கட்டுவதினால் அரசுக்கு ஏற்படும் விண் செலவினத்தைத் தடுக்க செயல்படுகிறது.





தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை நடவடிக்கைகள்.

தொகுதி 12—எண் 1, நாள் 22-4-1989.

பிழைத்திருத்தம்.

| பக்கம். | பத்தி.          | வரி.      | பிழை.                   | திருத்தம்.              |
|---------|-----------------|-----------|-------------------------|-------------------------|
| (1)     | (2)             | (3)       | (4)                     | (5)                     |
| v       |                 | 10        | 3                       | 13                      |
| vi      |                 | கடைசி வரி | cinchoa                 | cinchona                |
| xxiii   | வரிசை எண் 193   |           | மாரப்பன், திரு          | மாரப்பன், திரு. பி.     |
| 17      | கடைசி           | 5         | பாய்கிறது               | பாய்கிற                 |
| 22      | 3               | 1         | போவைத்தலைவர்            | பேரவைத் தலைவர்          |
| 24      | 4               | 1         | திருமதி                 | மாண்புமிகு திருமதி      |
| 26      | கடைசி           | 2         | ஜவர்களே                 | அவர்களே                 |
| 33      | 9               | 2         | நாம்                    | நான்                    |
| 35      | பெயர்த் தலைப்பு |           | திரு. கே. ரமணி          | பேராசிரியர் க. அன்பழகன் |
| 37      | பெயர்த் தலைப்பு |           | பேராசிரியர் க. அன்பழகன் | திரு. பொன். விஜயராகவன்  |
| 39      | பெயர்த் தலைப்பு |           | திரு. பொன். விஜயராகவன்  | திரு. கே. ரமணி          |
| 44      | 2               | 1         | அல்போன்ஸ்               | ஆல்போன்ஸ்               |
| 45      | 2               | 1         | Honorable               | Honourable              |
|         |                 | 8         | Honorable               | Honourable              |
|         |                 | 19        | Honorable               | Honourable              |
| 46      | 1               | 3         | definileley             | definitely              |
|         | 7               | 1         | Honorable               | Honourable              |
| 47      | 3               | 8         | Honorable               | Honourable              |
| 52      | 1               | 17        | Legislative             | Legislature             |